5) Два редовно следващи 8 слогови стихаааа отъ 5+3 слога, съ прибавена въ срѣдааата двусложна дума (обръщение) въ пттървия стихъ:

Маариийе, дилберъ | „мори“ | Марийе
Заششччо си везишъ | — | и плачешъ...
(Македонска).

6) Два редовно следващи стиха, първиятттъ отъ 4+4 слога (8), вториятъ отъ 4+2 сссслога — каталектиченъ или пресѣченнъъ видъ:

ТТТосакала | мила мома |
ММмене да ме | жени,
ТТТа ме дава | на бакалче, |
ЯЯЯ бакалче | некю. (Мак.).

7) 8 слоговъ стихъ отъ 5+3 слога, съ пррибавени думи (обръщения) въ краяяя:

Шшо ббборчъ имаше | баща ти, | „мори“
Та ссеи продаде | кукята | „мори-де“...
(Македонска).

8) 8 слоговъ видъ 4+4, съ прибавка на ввъзклицание въ края:

Паттъъ чинете | да поминамъ | „айде“
и пр..
(Македонска).

9) Два 6 сложни стиха, редовно повтаряяннни, разчленени по 2 слога или 2+4 ссслога:

ССстана | мома | рано |
РРРано | въвъ пон- дѣлникъ.

10) Три 6 слогови стиха, родовно повтааряни, съ сжщото разчленение:

ВВВечерь, малка мома, |
вееечеряла ли си, |
яяяигне яла ли си? |

11) Отъ сжщиятъ видъ: два 6 слогови стиха, съ рефренни думи:

ТТТаньо, ми те викаатъ
ТТТости да причекашъ.
„„„Не знамъ, шчо не знамъ
КККако се чекатъ, се чекатъ,
КККако се чекатъ“.

12) 7 слоговъ стихъ съ прибавени думиии (обръщения):

ТТТиянъ идехъ | отъ града (4+3)
„„„ей гюзелимъ“
СССретихъ моме | в'ливаге,
„„„Велико мори“...

13) 10 слоговъ стихъ отъ 4+6 слога:

Двие се млади | потиомъ говорятъ...
или: ссСвадба чинетъ | краля Латинина...

14) 10 слоговъ стихъ, отъ 5+5 слога:

РРРазбѣгала се | Влашката земя
ВВВлашката земя | и Богданската...

Съ прибавни думи — и този видъ се разнообразява.

15) 11 слоговъ стихъ отъ 4+4+3 слога:

Снощи станахъ | съненъ, буденъ |
махмуренъ

Чрезъ повторение на думи и прибавка на обръщения и др. — вънъ отъ съдържанието, се получаватъ още редица най-разнообразно построени стихове:

Либеле, | либеле | голъ фудилино
(3+3+5) | Отъ де зе | отъ де зе | гащи, че дойде и пр.

или: „Море“ | изворъ вода | извираше | „Йофъ, море, Йофъ“ и пр.

На всѣки завършенъ единенъ, двоенъ и троенъ стихъ, рѣдко и повече — (до 5 стиха), отговаря и съответния музикаленъ периодъ, който обикновено е и завършения напѣвъ, а на съответното разчленение или цезурирание на стиха отговарятъ и закржглените части на музикалния периодъ — музикалнитѣ фрази. **По този начинъ се очертава органическата връзка въ строежа** (разчлененението) на стиха и музикалиия периодъ.

Дали това трѣбва да се **схваща** като **метрично** или чисто **ритмично** явление, зависи отъ начина на опредѣляне понятието ритъмъ. Споредъ великия първомайстооъ на теорията за ритмика и метрика — **Аристоксенъ,** ученика на Аристотеля, ритъмъ въ широкъ смисъль на думата е разчленението на дадено време, което заема единъ малъкъ или по-голѣмъ музикаленъ изразъ; следователно, ритъмътъ се крие не само въ вида на тоновитѣ движения, но и въ разчленението на единъ музикаленъ периодъ и цѣлъ напѣвъ. Х. Римановското схващане строежа на периода въ неговото разчленение, като сжщность **метрична,** е възгледъ индивидуаленъ.
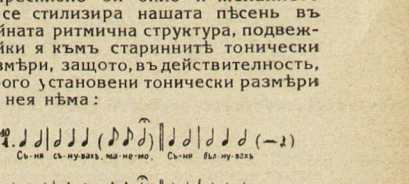
Пресилено би било и желанието да се стилизира нашата пѣсень въ нейната ритмична структура, подвеждайки я къмъ старинитѣ тонически размѣри, защото, въ действителность, строго установени тонически размѣри въ нея нѣма: